

landbrugsloven i øvrigt, herunder ved salg, følger de almindelige regler.

Reglerne i landbrugsloven forudsætter, at der på hver landbrugsejendom findes en beboelsesbygning. Når to ejendomme ejes og drives sammen, kan jordbrugskommissionen dog tillade, at bygningerne fraskilles den ene ejendom samtidig med, at der lyses en deklaration på de to ejendomme om fælles ejerskab og drift, jf. lovens § 8, stk. 4. Uanset en sådan deklaration kan Den Sønderjyske Jordfond erhverve en hvilken som helst af de to ejendomme, såvel som begge, uden tilladelse fra jordbrugskommissionen. Jordbrugskommissionen skal orienteres om den indgåede handel, dels for at kvittere deklarationen til afløsning på det erhvervede, dels for at sikre, at deklarationens bestemmelser i øvrigt opfyldes.

Erhvervelse af dele af landbrugsejendomme forudsætter, at der sker en udstykning af det pågældende areal. Udstykning af arealer til jordfonden skal forelægges jordbrugskommissionen, hvis der, for så vidt angår restejendommen (den del, som Den Sønderjyske Jordfond ikke erhverver), opstår forhold, der kræver tilladelse efter landbrugsloven.

Ved fondens salg af jord i forbindelse med en jordfordeling sikres handelsprisen på markedsniveau. Salg af fondens jord i øvrigt vil normalt skulle ske for højeste bud, som ligger over et fastsat minimumsbeløb, og som er afgivet af en jordbruger, der opfylder landbrugslovens betingelser for erhvervelse. Der vil imidlertid være et vist spillerum, da formålet med virksomheden er at forbedre de arronderingsmæssige forhold i jordbruget. I forbindelse med mangelæg til forbedring af de arronderingsmæssige forhold vil der således ikke blive krævet udbud.

Miljøministeren kan efter lovforslaget godkende, at Sønderjyllands Amtskommune kan anvende midler fra frigørelses- og afståelsesafgiftsfonden som lån og tilskud til fonden. Miljøministeren agter endvidere i henhold til planlovens forsøgsbestemmelse, jf. § 4 i lov nr. 388 af 6. juni 1991 om planlægning, at give fonden kompetence til at foretage udstykning ved køb af en del af en ejendom uden zonetilladelse.

I forslaget indgår, at Jordbrugsdirektoratets kontor i Tønder skal udøve sekretariatsbistand for fonden. Kontoret udfører i forvejen jordfordelingsopgaver i Sønderjyllands Amtskommune og varetager statens opgaver efter jordkøbsloven. Det er hensigten, at lade Jordbrugsdirektoratet forestå sekretariatsvirksomheden for fonden som indtægtsdækket virksomhed. Jordbrugsdirektoratet har i forvejen kompetence hertil, når det drejer sig om bistand i henhold til jordfordelingsloven. Det forventes, at de samlede udgifter for den indtægtsdækkede virksomhed i forbindelse med frikommuneforsøget vil belø-

be sig til ca. 250.000 kr. årligt ved fondens start stigende til ca. 500.000 kr. årligt ved den fulde aktivitet. Der budgetteres med en dækningsbidragsprocent på 40 samt et årsværksforbrug på 0,5 ved fondens start stigende til 1,0 ved den fulde aktivitet.

Jordkøbslovens § 30 a, stk. 2, hjemler klageadgang over afgørelser truffet af de myndigheder, der har bemyndigelser efter loven, og således også af Den Sønderjyske Jordfond. Landbrugsministeren er klagemyndighed. Landbrugsministeren vil benytte jordkøbslovens hjemmel til at begrænse klageadgangen til retlige spørgsmål.

Forsøgsperioden planlægges til 10 år. Forsøget vil blive evalueret af amtskommunen, de deltagende kommuner og landbrugsministeren. Det vil blive fastsat i regulativet, at landbrugsministeren kan standse forsøget, hvis fonden ikke arbejder i overensstemmelse med regulativet.

Frikommuneloven udløber ved udgangen af 1993. I forbindelse hermed vil der blive søgt nyt hjemmelsgrundlag, således at forsøget kan fuldendes med den planlagte forsøgsperiode.

Til nr. 3

Ved lov nr. 309 af 4. juni 1986 om frikommuner blev der tilvejebragt hjemmel til, at indenrigsministeren (nu sundhedsministeren) kunne godkende frikommuneregulativer, hvorefter kommuner kan tilbyde vederlagsfri tandpleje for ældre og personer, der på grund af nedsat førlighed eller vidtgående psykisk eller fysisk handicap kun vanskeligt kan udnytte de almindelige tandplejetilbud på offentlige eller private klinikker.

I henhold til loven gennemfører Ballerup Kommune til udgangen af 1993 et godkendt frikommuneforsøg for den omhandlede personkreds.

Ved ændringen af § 45 a, stk. 1, tilvejebringes efter ønske fra Ballerup Kommune hjemmel til, at sundhedsministeren kan godkende frikommuneregulativer, hvorefter en kommunalbestyrelse kan opkræve patientbetaling for visse tandplejeydelser, herunder laboratorieteknikerudgifter, i forbindelse med ovennævnte forsøg. Ballerup Kommune vil fortsætte med det godkendte frikommuneforsøg, hvis ikke der opnåes godkendelse af frikommuneregulativ med patientbetaling.

Det fremgik af bemærkningerne til det oprindelige frikommunelovforslag om tandpleje til ældre m.fl., at forsøg efter bestemmelsen forudsatte tilslutning fra den/de relevante tandfaglige organisationer. En sådan tilslutning foreligger for så vidt angår vederlagsfri tandpleje. Gennemførelse af forsøg med opkrævning af betaling for visse ydelser i forbindelse